

Jan Boer

Jan is getrouwd, heeft samen met zijn vrouw vier kinderen en is vriend van velen. Hij was 40 jaar lang basisschoolleerkracht en werkt nog steeds als journalist en ambtenaar van de burgerlijke stand.

Wat geeft jou levensvreugde, waar word je blij van?

Ik geniet van mensen die genieten, van het positieve in de wereld. Ik kijk graag naar mogelijkheden in plaats van naar wat niet kan. Schoonheid zien in de kleine dingen van het leven en de mensen om je heen dat ook gunnen. Ik geniet ervan als ik mensen op zie bloeien.

Wat is jouw drijfveer in dit leven?

Ik wil de mensen zien, de ander een beetje optillen. Ik wil 'samenleven'. Ik mis 1 woord in het woordenboek: Het woord SAMENLEVER.

Als je in een samenleving woont heb je de morele verplichting om iets aan die samenleving bij te dragen, om 'm mooier te maken en niet om 'm leeg te zuigen, maar dat verrekte egoïsme, dat steeds maar meer willen, dat verrekte geld, al die reclames... ik word er niet goed van... 't Zit 'm in de kleine dingen die het verschil maken, de kleine dingen die 't doen, want dat is de kruipolie.

Jij geeft graag Jan, waarom ben je altijd zo met andere mensen in de weer?

Ik geef omdat ik zelf niet alles nodig heb en ik zie dat anderen het wel nodig hebben.

Er is een spreekwoord/uitspraak in Nederland: 'Het is geven en nemen', maar dat is een foutief spreekwoord. Het is 'geven en ontvangen'. Wat je gééft krijg je terug.

Alles en iedereen is een spiegel van jou. Alles. Je geeft niet om er beter van te worden, maar je geeft om een ander ook de kans te geven om te geven. Je moet frank en vrij de wereld tegemoet durven treden. Als je iemand anders met behulp van jouw mogelijkheden de gelegenheid geeft om opgetild te worden... nou dán is er een doel bereikt hoor... dát schept heel veel vreugde en plezier. Het smeedt een band. Je voelt je deel van een grotere groep, deel van een geheel.

Wat geeft jou moed en vertrouwen in onzekere tijden?

De dankbaarheid, vriendschappen, de lach en de blijdschap van anderen. Het geeft me moed als ik me kan focussen op de kleine wonderpjes en kan blijven kijken naar wat ik wél kan doen.

Deze liefde voor andere mensen, het zien van hun noden, heb je dat altijd al gehad?

Dat heb ik van mijn vader, qua werk een eenvoudige huisschilder. Zijn opleiding was LTS, maar voor mij was hij een filosoof. Hij was een ontzettend lief mens, die zag wat anderen nodig hadden. Hij wist met weinig woorden heel veel te zeggen. En wát hij zei was altijd raak... het was nooit negatief... het was nooit kwetsend...

Het was altijd van 'kum up, da kanst wel mun jong', je hoeft je niet zo druk te maken...

Mijn ouders konden heel goed delen, ook mijn moeder was een schat. Ze waren gastvrij en makkelijk. Van hen heb ik meegekregen dat er meer mensen op de aarde zijn dan ik alleen.

Van hen leerde ik: ALS JE GAAT DELEN WORDT HET MÉÉR; dat heb ik de kinderen op school ook vaak geleerd. Het geeft meer-waarde. Het gaat over 'Er zijn voor elkaar!' Iemand nabij zijn. Want als je voor jezelf in de wereld bent, ga dan weg, ga dan in Zelfzijn wonen.

Verder ben ik gewoon maar wie ik ben; Jan met de korte achternaam. Maar wel met een open oog voor wat er gebeurt. Ik heb een hekel aan grote woorden.

Wat bedoel je met 'grote woorden'...?

Ik zie een rare ontwikkeling... mensen die heel veel geld hebben die willen steeds meer... Ze lijken niet te kunnen delen. We zijn niet meer gastvrij en denken al snel 'wat schuift het'.

Kiezen is 'nee' zeggen, weerstand kunnen bieden aan... dat houd je op het recht pad. Je moet niet het onderste uit de kan willen hebben. 'Genoeg' is mooier dan hebzucht en afgunst. Want als veel mensen het onderste uit de kan willen, blijft er voor andere mensen weinig over. Wanneer je schoonheid ziet in de kleine dingen van het leven en de mensen om je heen dat ook gunt, dan sta je open voor andere mensen, dan bied je mensen ruimte.

We zijn niet 'Ik', we zijn 'Wij'. Een mooie metafoor van de huidige maatschappij is de I-phone...

De I-phone als metafoor, leg dat eens uit...

"I : 'ik ik ik', het symbool van de ik-wereld. Communicatie gaat over wij, maar deze communicatie versterkt alle ikken op de wereld. Dat vind ik heel triest. Dus alsjeblieft, dring jezelf nooit op, ga niet op de voorgrond staan, maar neem de tijd om te kijken en te luisteren. Laat mensen stralen. Je moet een mens een beetje optillen en stimuleren vind ik. Mensen moeten zich niet groter maken dan ze zijn, zich niet opblazen. Sommige mensen hebben zo'n groot ego, dat ze Bretels nodig hebben om de boel bij mekaar te houden. Of ze hebben een hele grote auto nodig, want anders past hun ego er niet in..."

Wat helpt jou omgaan met tegenslag?

Iemand in mijn omgeving zoeken waar ik mee kan praten en zorgen dat ik letterlijk in beweging blijf: wandelen, sporten en zorgen voor goede voeding. Een bewegend lichaam kan geen spanning vasthouden, als je beweegt dan ont-span je. Je komt dan in een andere omstandigheid... een andere setting en dan zie je de wereld van een andere kant. Ga niet met je nare gevoel rondlopen, isoleer jezelf niet, maar reik uit. Je terugtrekken schept verwijdering. Je openen schept verbinding.

Daarnaast is het belangrijk om niet bang te zijn voor wat 'men' vindt, maar je hart te volgen. Ik hou pas rekening met 'men' als 'men' de deur binnen stapt. 'Men' bestaat niet.

Wie is 'men'?

Men staat voor de angst buiten jezelf...groepsgedrag, groepsdruk. Natuurlijk moet je rekening houden met andere mensen, maar wel vanuit je eigen overtuigingen, je eigen gevoel en waarden. Je moet jezelf nooit anders voordoen dan je bent.

Wat is jouw medicijn tegen het egoïsme?

Me focussen op de kleine momentjes, positief blijven communiceren en mensen laten merken dat je naar ze luistert. Ik benader mensen op basis van gelijkwaardigheid en in overleg, dat vind ik heel belangrijk. We zouden meer focus moeten leggen op het gevoel en minder op het verstand. Verstand is wel je TomTom zal ik maar zeggen, maar 't moet niet de overhand hebben.

Waar staat 'je gevoel' voor?

Het verbindt je met je juiste intentie om dingen te doen. Je gevoel laat je voelen waar je voor staat, wat je belangrijk vindt, wat je waarden zijn... Het gevoel gaat veel dieper dan waar woorden bij kunnen. Het feit dat je iets niet kunt vatten maakt het extra mooi en rijk. Gevoel spreek zijn eigen taal. Zo'n mooie taal.

Bestaat iets moois dan bij gratie van dat je er geen grip op hebt, dat je de controle loslaat?

Tuurlijk, als je bijvoorbeeld verliefd bent dan gaat toch alles met je aan de loop?! Dan hoor je toch overal de klokjes luiden en de vogeltjes fluiten... denk aan dansen, toneel, vrijen, kunst. Soms moet je je gevoel wel in toom houden, als het mensen of de aarde dreigt te schaden.

Wat is de belangrijkste les die je geleerd hebt in het leven?

Je moet het gevoel van eigenwaarde in alle mensen intact houden en zelfs waar mogelijk versterken. Je mag nooit mensen kwetsen of afwijzen. Ieder mens is de moeite waard. Je kunt wel je grenzen aangeven of nee zeggen, maar graag wel op een respectvolle en opbouwende manier. Check of dingen die voor jezelf fijn zijn geen nadelige gevolgen hebben voor de ander of de wereld. Wees eerlijk, open en betrokken naar jezelf en naar anderen. Laat je niet manipuleren of beïnvloeden door druk van buitenaf want dan verlies je jezelf. Jongens, verkwansel jezelf niet.

Wat zijn de ingrediënten van werkelijke rijkdom voor jou?

Als je eerlijk bent, als je creatief bent, als je lief bent... meer heb je niet nodig. Ik treed iedereen open tegemoet. Mijn leven is heel levendig en vol verbinding met andere mensen. Sta open in nieuwe situaties.

Toeval is iets wat je toevalt, wat op je pad komt, waar je geen invloed op hebt, maar waar je wel wat mee kunt." Chaos is de mooiste structuur die er bestaat, kijk eens naar 't heela; wat een zootje! Maar hoe meer je kijkt, hoe meer je ziet en dat is met chaos ook. Én dat is met mensen ook... hoe beter je naar een mens kijkt, hoe meer je ziet.

Ieder mens heeft z'n verhaal, dat vind ik zo mooi.